

Pismo to wychodzi codziennie oprócz świąt uroczystych, w drukarni St. Gieszkowskiego.

IMIONA RZYMSKIE.
Dziś Kazimierza K. P.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 12.
miesięczne złp. 5.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Dziś Kazymir.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godz:	Barometr do 09 R red w miarze Paryzkiej	Stopnie ciepla podług Réaumur'a	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowie- trne i różne uwagi.
7	27° 4' 894	+ 10, 6	2° 08	Połnocny słaby	Pochmurno	
8 12	5, 599	+ 5, 8	2, 25	Pn. Wschodni średni	" "	
3	5, 716	+ 5, 2	2, 37	" słaby	" "	
9	5, 730	+ 3, 5	2, 46	" "	" "	Deszcz

KRAKÓW 4 Marca. Wczorayszėj nocy przejechało tąd dwóch gońców z Wiednia do Petersburga, to jest, PP. Dersceny von Dertzen nadworny sekretarz cesarsko-austriacki, i Gregorieff porucznik cesarsko-rosyjski; pierwszy około 2gięj z północy, a drugi, w trzy lub cztery godziny później, już nadedniem.

Około południa rozeszła się z *Dostrzegacza Austriackiego* zasmucająca wiadomość o niebezpiecznym stanie zdrowia NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA FRANCISZKA, jednego z Trzech Nayspaniałomyślniejszych Opiekunów krainy naszėj, dochodząca po dzień 27 Lutego.

Tey chwili, odbieramy z listów handlowych, naynowszy huletyn o stanie zdrowia Naysjaśniejszego Monarchy z dnia 28 lutego z rana, tےj osnowy:

»Jego Cesarska Mość przepędził noc bardzo niespokojnie i bezsennie, symptomata spodziewanego przesilenia (*crisis*) jeszcze się nieobjawiły.»

Piszący w końcu swego listu, który już o godzinie 7 wieczorem wysłał na pocztę,

dodaje: »Wiadomości odbierane w ciągu dnia, mało czyniły nadziei.»

Na giełdzie wiedeńskiej, między innemi akcy bankowe, z rana dnia 28 lutego, dla natłoku ofiarowanych do sprzedarzy papierów, spadły z 1260 na 1220, później podniosły się do 1235, ale znowu przy zamknięciu giełdy spadły na 1230, a później na 1220 na powrót.

Cześć Urzędowa.

Ceny zboża w czterech gatunkach na targowicy w Kleparzu przy Krakowie sprzedawanego.

Dnia 2 i 3 Mar- ca 1835 r.	1.		2.		3.		4.	
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
Korzec Pszenicy..	20	—	19	—	18	—	—	—
— Zyta.....	18	—	17	15	16	15	16	—
— Jęczmieni:	16	15	—	—	—	—	—	—
— Owsa.....	11	10	11	—	10	—	—	—
— Grochu ...	24	—	—	—	—	—	—	—
— Jagiel... ..	—	—	—	—	—	—	—	—
— Rzepaku..	—	—	—	—	—	—	—	—

Przekonali się o powyższych cenach zboża i oryginał jak zwykle podpisali:

Pesške. Kasprzycki Z. W. G. VII. W. G.
Gołembowski K. T.

LOTERJA KRAJOWA.

W 649 ciagnieniu dnia 4 Marca 1835 r. w przytomności osób od rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały następujące numery:

16. — 4. — 17. — 73. — 2.

Przyszłe Ciagnienie 650 przypada d. 11 Marca 1835 r.

Cześć Polityczna.

WIADOMOŚCI Z POPRZEDNICH POCZT.

PETERSBURG 16 Lutego. W reskrypcie Cesarskim nadającym order S. Stanisława, I. klasy JW. X. Pawłowskiemu, biskupowi zarząd. dycezyą Płocką i 2. kl. JW. X. Straszyńskiemu, kanonikowi metrop. zarząd. archydyec. Warszawską, (obacz Gaz. Codz. Nr. 998), wyrażono: iż otrzymali te ozdoby, na poświadczenie Xięcia Namiestnika król. o odznaczających się gorliwością ich służbie, i gotowości do pomagania widokom rządu.

Z ogłoszeniem Naywyżey zatwierdzonego w dniu 7 stycznia b. r. następnego zdania Rady państwa: »Rada w departamencie Praw i w ogólnem zgromadzeniu, po roztrząśnieniu przedstawienia ministra sprawiedliwości, na naysposobniejsze prośby generała byłych woysk Pols., Józefa Wawrzeckiego i szambelana hrabi Ign. Zabiello, o pozwolenie temu ostatniemu i jego potomkom, przyłączyć do swego nazwiska, nazwisko pierwszego, i zgadzając się ze zdaniem w tym przedmiocie tegoż ministra, postanowiła je zatwierdzić.»

PARYŻ 13 Lutego. Zmarły tu P. Dupuytren, miał lat 57, urodził się dnia 3 Października 1777 roku, w Pierre-Bussiere. Już w roku 1795, nie mając jeszcze speln lat 18, został mianowany prosektorem w szkole lekarskiej, podówczas na nowo urządzonej. Roku 1801 był mianowany dyrektorem anatomicznego oddziału, a w r. 1803 drugim lekarzem w *Hotel-Dieu*. Po śmierci sławnego Sabatier, otrzymał wakujące po tymże miejsce profesora w fakultecie lekarskim, a roku 1818, pierwszego chirurga w szpitalu *Ho-*

tel-Dieu. Był on członkiem instytutu, akademii lekarskiej, rady zdrowia, baronem, urzędnikiem legii honorowej, kawalerem francuskiego orderu S. Michała i rosyjskiego S. Włodzimierza.

Gazette de Metz umieściła nekrolog, zmarłego niedawno w Paryżu, byłego prefekta policyi, za rządu Karola X, Pana Manguin. Jest tam następujący ustęp: »Nikt podobno nie wie jeszcze o tém, że zmarły Manguin będąc prefektem policyi w roku 1830, nietylko zostawił nietkniętą kasę wydatków tajnych, mającą w gotowiznie blisko 2 miliony franków, które mógł sobie bezpiecznie przywłaszczyć lub Karolowi X oddać, ale nadto, oddał się z urzędowania, posuwając swoją sumienność aż do tego stopnia, że nie kazał sobie zapłacić pensyi zalegającej. Dopiero jego następcą, Pan Bavoux, odesłał mu przypadającą należność.»

Pan Ponte Coulant wydał broszurkę o komecie Haleya, w której nieprzecząc, że takowy może się zetknąć z kulą ziemską, tak między innemi powiada: »Nie pojmuję wcale, jakim sposobem wielu uczonych mogło gardzić słuszną obawą, dającą się spostrzeżać u niektórych osób w czasie zapowiedzenia o zbliżeniu komety ku ziemi. Mojem zdaniem, jest równym dowodem niewiedomości w téj mierze, tak z jednéj strony zaufanie ślepe, jak z drugiej zabobonna bojaźń. Z powodu tego można wszakże powiedzieć, iż byłoby śmiesznością ze strony ludzi, żyjących spokojnie wśród tylu zagrażających wydarzeń, gdyby tak niepewnéj rzeczy, jaką jest spotkanie się komety z ziemią, lękać się mieli. I cóż mniéj więcéy na jednéj przysgodzie zniszczenia, zależyć może? Nie mamyż trzęsienia ziemi, cholery i włanych głupstw naszych?»

Dnia 10 b. m. znaleziono w Lille, przy wypakowywaniu bawelny, zakupionéj do fabryki Pana Sellier, dobrze zachowanego trupa, jakiegoś murzyna. Ta bawelna pochodziła z Fernambuco.

Jest zamiarem rządu sprowadzić do Pa-

ryża kilku młodych krajowców z Algieru, którzyby okazywali zdolność do nauk lekarskich, a po ukończeniu takowych, wróciwszy między swoje góry, odbywaliby tamże praktykę lekarską.

Władze algierskie wysłały nowy rodzaj misyonarzy pomiędzy pokolenia arabskie; są to lekarze francuscy, którzy się udają do Beduinów, i zajmują się leczeniem tychże. Z początku nie szło im dobrze, ale z czasem powzięto ku nim zaufanie, i mają teraz w kuracyi do 160 chorych.

Ministeryalny dziennik marsylijski *Garde National* powiada: »Mamy sobie za obowiązek, nieczynić już z tego tajemnicy, że z Girgenti, w Sycylii, wypędzono dwa okręty nasze, którym pierwéj przez dni 19 kwarantanę odbywać tamże kazano. Temi okrętami są: bryg *Eugene* dowodzony przez kapitana Hennequin, i bryg *Elise* dowodzony przez kapitana Cloitre. Obadwa zeznali powyższą istotę czynu.»

Z Hawru donoszą obliskiem tamże przybyciu, nader liczego towarzystwa literatów uczonych i artystów, zamierzających odbyć podróż na około świata. Pomysł téj podróży przypisują jednemu z pierwszych dramatycznych autorów naszych, któremu udało się skłonić trzech wielkich kapitalistów ku temu przedsięwzięciu. Zapewniają oraz, iż dla uprzyjemnienia téj wędrówki, zezwolili na żądanie dwóch nader wziętych aktorek, które oświadczyły nayżywszą chęć dzielenia z nimi niebezpieczeństw żeglugi.

TURYŃ 5 Lutego. Wypadki madryckie z dnia 18 z. m., nie zadziwiły tu nikogo; już oddawna przewidywano coś podobnego. Związki utrzymywane dotąd z Hiszpanią, wyjaśniają się powoli i dają przekonanie, że jeżeli obawiano się kiedyś reakcyi w duchu liberalnym ze strony Hiszpanii na kraje włoskie, teraz może się Hiszpanija obawiać reakcyi w duchu przeciwnym ze strony naszey. Przez mało znaczące zaburzenie z dnia 18, chciano tylko dotknąć się pulsu mieszkańców Madrytu, aby poznać, jak dalece obchodzi

ich utrzymanie rządów królowéy i istnącego statutu. Jeżeli więc powątpiewano dotąd o trwałości statutu królewskiego, któremu liberaliści niezupełnie sprzyjają, to teraz mamy pewność nayzupełniejszą, że tenże statut będzie raczéj grobem, aniżeli puklerzem dla bezpieczeństwa królowéy. Wiemy już teraz, jak postąpić wypadnie, w razie, gdyby zdolności Zumalacarreguy, nie były dostateczne do działania w Madrycie katastrofy stanowczéy; idzie tu o restauracyą albo o rzeczpospolitą, wiemy bowiem z doswiadczenia, że ta ostatnia sprowadzi pierwszą niezawodnie. Każde zatem poruszenie w Hiszpanii, bez względu na swą naturę, dążność i nazwisko, nieinaczéy tylko karlistowskiém nazwane być musi, bo przez nie, sprawa D. Karlosa nabiera wzmocnienia. Nie powinno więc zadziwiać, że będą przedsiębrane wszelkie środki i sposoby, aby zamieszanie w Hiszpanii wzniecać i utrzymywać.

LIZBONA 7 Lutego. W izbie reprezentantów wnosil P. Lionel Tavares, aby zapytano ministrów, czy książę Wellington i lord Beresford, pobierają jeszcze pensye ze skarbu Portugalskiego i jak wielkie? i czyli roszczą sobie prawo do dalszego tychże pobierania.

Kommissya wyznaczona do rozpoznania petycyi projektowanej przez 31 członków opozycyi, którzy chcieli upraszać królowę o rozwiązanie teraźniejszych kortezów, oświadczyła się z wielorakich względów, przeciwko teyże. Nie utrzymał się więc wniesiony adres.

Ogłoszone zostało postanowienie królowey, że nikt więcey nad jeden urząd piastować nie może; udzielono także dymissye kilku urzędnikom, znanym z przychylności swojej do dawnego systemu. Inném postanowieniem królewskiem, zaprowadzona została izba doradcza, złożona z 12 członków samych kupców i rękodzielników portugalskich, którzy obowiazkiem będzie, roztrząsać wszystkie projekta rządowe, dotyczące handlu, przemysłu, rolnictwa i t. p., i podawać rzą-

dowi uwagi swoje w téj mierze. Te urządzenia przyjęto w publiczności z wielkiem zadowoleniem.

EGIPT. (Podług francuskiego *Constitutionel*). Ibrahim basza nie był przywołany jak to nienieckie pisma doniosły, na konferencyą z oycem swoim. Przywołanie tegoż z Syryi do Alexandryi, jest skutkiem nieukontentowania vice-króla. Ibrahim zarządzał w Syryi z całą surowością i gwałtownością charakteru swego, co było jedyną przyczyną buntowniczych poruszeń w tym kraju, od czasu zawojowania. Idąc za radą pewnego Francuza, znaczny wpływ mającego, uznał Mehemed-Ali za rzecz stosowną, odwołać syna swojego, ażeby ulagodzić Syryjczyków; Ibrahim zaś tak dalece popadł sam w niełaszkę, że w chwili, kiedy bryg *la Flèche* odpływał z Egiptu, nie miał on jeszcze pozwolenia jechać za oycem do Kairu, gdzie dotąd tenże bawi. Ibrahim wrócił do Alexandryi na angielskim statku parowym, z czego korzystając ajenci tego narodu, starali się wszelkimi sposobami, ażeby zjednać sobie przychylność i zyskać jego zaufanie. Mówią, że wskutek ich zabiegów, oddał się biegły inżynier Pan Cerisy, z powrotem do Francyi. Jeżeli to jest prawdą, należy przeto wiedzieć, że Anglicy już od dawnego czasu starali się u vice-króla, o pozwolenie budowania swoim kosztem kanału Suez; co odradzał mu zawsze P. Cerisy, ostrzegając, że jak tylko raz w ręce swoje tę robotę dostaną, później czy wcześniej, przywłaszczą ją sobie potrafią. Wyjazd Pana Cerisy z Egiptu, pociągnie za sobą zmniejszenie się wpływu francuskiego tamże, i może być przyczyną nieodwetowanych strat dla vice-króla. Jemu to winien Mehemed te wszystkie urządzenia w arsenalach lądowych i morskich, za pomocą których, ma wojsko groźne i flotłę mogącą się bez obawy mierzyć z flotłą sułtańską. Tak znakomite zasługi P. Cerisy, zjednały mu wpływ wielki u baszy, a wpływu tego umiał on zawsze na korzyść ziomków swoich używać.

Zolnierze tureccy, umundorowani na sposób europejski, dostali zeszłego lata pantaliony z białego płótna. Te i przez zimę zostawiono im, co z początku uchodziło, ale gdy ostra zima hardziej dokuczać zaczęła, żołnierze szemrali i uskarżali się na lekki ubiór. Seraskier uznał słuszość skarg ich, i chcąc tymże koniec położyć, kazał całemu wojsku pantaliony, na granatowo pofarbować.

(G. C. W.)

Doniesienia.

Doznawszy tyle łaskawych względów Szanowney Publiczności, mam sobie za obowiązek złożyć najczulsze podziękowanie. — Gdy jednak moja dalsza podróż na kilka dni wstrzymaną została, postanowiłem w tem krótkim czasie, dać jeszcze trzy reprezentacye, to jest we Czwartek d. 5. marca, w Sobotę i Poniedziałek a to za niższą cenę. Dla tego więc uwiadomiam łaskawych amatorów niniejszych widowisk iżby Ją swoją obecnością zaszczyścić raczyli. — Na początku Reprezentacyt popisywać się jeszcze będzie panna angieliika Laurent uczennica z Cyrku Olimpijskiego sławnego Frankoniego z Paryża, już od tuższej Publiczności z zadowoleniem przyjmowana w czasie wystaw Pana Antenora Marto.

Henryk Schrejer.

Dom drewniany nowo wybudowany z stołą, stajniami, ogródkiem fruktowem wraz z gruntami i przywilejem na lat 52 w Krzeszowicach położony, żadnemi długami nieobciążony jest z wolney ręki do sprzedania w terminie do dnia 15 marca r. b. Zyczący sobie nabycia wspomnioney realności zgłosić się mogą do właścicieli tamże zamieszkałych, gdzie o cenie bliższą powziąć będą mogli wiadomość.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Dnia 3 — 4 Marca.

Seweryn Ludwik z Galicyi. — Bryliński Jan z Gal. — Soumer Franciszek z Gal. — Drefhal Fryderyk z Gal. — Kunka Andrzej z Polski.

WYJECHALI Z KRAKOWA.

Böcking Gustaw do Pruss. — Blezinger August do Pr. — Lossen Fryderyk do Pr. — Steensen de Leth officer duński do Pruss. — Breitenwald August do Polski.